

מ"ת 36/01 - מדינת ישראל נגד מאגד רגבי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 14-01-36 מדינת ישראל נ' רגבי(עוצר)
תיק חיזוני: 462/13

בפני כב' השופטת מרים קסלס
מבקשים מדינת ישראל
נגד מאגד רגבי (עוצר)
המשיב

עו"י ב"כ עווה"ד אشرف חסן (סנגוריה ציבורית)

החלטה

בפני בקשה לעזר את המשיב עד תום ההליכים.

א. הרקע לבקשת ולכתב האישום

מעין בתיק החקירה עלות הנסיבות הבאות:

1. ביום 13/12/30 בצהרים, המשיב נצפה נוהג במנונית, מכיוון כלל שער יפו והוא פונה פנית פרסה במקום אסור. השוטר ביקש ממנו להזדהות, בתחילת סירב אולם לאחר שהזהה כי אם יمشיך בכך יעוכב ויעצר, הוואיל להציג תעודה זההו, רישיון הרכב ורישיון הנהיגה זמני שהוצא ביום 13/10/10 ותוקפו עד 14/4/10. מבדיקה במסוף המשטרה נמצא כי הוא פסול מלנהוג ועל כן נלקח לתחנת המשטרה להמשך בדיקה.

בתמונה נחקר הנאשם בחשד לנוהגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה מתאים, ללא ביטוח וכשהוא מחזיק ברישיון נהיגה מזויף. לנאם ניתנה הזכות להיוועץ בע"ד מהסנגוריה הציבורית ולאחר מכן השיב לשאלות כדלקמן: הוא הודה בנהיגתו במנונית במהלך השבוע האחרון, הודה בכך שמדובר לא הוציא רישיון נהיגה למכוניות, מונית או למשאית מעל 15 טון (רכבים שלכאורה מורשה לנוהג בהם על פי הרישיון הזמני שהציג), המשיב הודה שפונה למשרד הרישוי אולם רישיונו הוגבל בשל "דוחות וצריך לשלם". יום אחד הוא פוגש אדם במוסררה שטעון שהוא עו"ד המתעסק בתעבורה ובמשרד הרישוי, שמו חלייל מרואן, הוא פוגש אותו במוסררה שלוש פעמים, משלם לו 7,000 ש"ט וטור 3-4 ימים הוא מקבל לידי רישיון נהיגה זמני המאפשר לו לנוהג על רכבים שימושיים לא הוכשר לנוהג עליהם. את רישיון הנהיגתו הוא מקבל לדבריו מחוץ למשרד הרישוי, "העו"ד" נכנס למשרד הרישוי **"דיבר עם הפקידה**

עמוד 1

בערך 5 דקוט וחוור אליו ואמר לֵי מברוק ונתן לֵי את הרישון הזה ואמר לֵי הכל משולם" (מתוך הודיעתו במשטרה).

3. רישון הנהיגה של הנאשם פקע בשנת 2004, נפסל בשל שיטת הnikoud ע"י משרד הרישוי בשנת 2005, נפסל בשנת 2008 ל-3 שנים בביבמ"ש לתעבורה בהעדרו, הודע לו על הפסילה במסגרת תיק תעבורה נוספת שנדרן ביום 1/9/10 ועל אף כל אלו, ביום 21/6/12 נהג הנאשם כשהוא פסול, בלתי מורשה ולא רישון נהיגה בתוקף.

4. ביום 27/11/12 בתיק פ"ל 12-06-5373 נדונ המשיב על העבירות שביצע ביום 12/6/21, לחמשה חודשי מאסר (שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים), 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה מלקלבל רישון נהיגה למשך שנה, פסילה על תנאי וקנס.

5. ביום 13/3/19 נדחה ערעור על חומרת העונש בנסיבות הנאשם ובא כוחו (עפ"תים) 13-01-23023.

6. ביום 26/3/13 שבוע לאחר הדיון בערעור, לפני החלטה רצוף וכשהוא נהג בפסילה. המאשימה הגישה כתוב אישום נגד המשיב בגין עבירה התנועה בלבד (13-04-7759), הוא לא התיעצב לדין ונדון בהעדרו ביום 13/6/ , למס, פסילה בת שלושה חודשים ופסילה על תנאי.

7. בכתב האישום שהוגש כתע ייחסו לו שני אישומים: האירוע ביום 13/12/30 שפורט לעיל והשני נהיגה בפסילה בגין האירוע ביום 26/3/13.

על מנת לעזור הנאשם עד תום ההליכים, יש לבחון קיומן של ראיות לכואורה לביצוע העבירות המוחוסות לו, לבחון מסוכנותו לציבור והאם ניתן לאינה בחלופת מעצר.

ב. האם יש ראיות לכואורה?

1. הסוגור מסכים כי קיימות ראיות לכואורה בגין פסילה ולא רישון נהיגה בתוקף, אך מסתיג מענין היה רישון הנהיגה מזויף. כפי שפורט לעיל ומעיון בתיק החקירה, אני קובעת כי קיימות גם ראיות לכואורה לכך שרישון הנהיגה הנ"ל מזויף, הוא לא הוצאה במשרד הרישוי, אלא רק נזהה להיות זהה. אני סבורת כי קיימות ראיות לכואורה גם לעניין ידיעתו של הנאשם או לפחות עצמת עניינו, בכל הנוגע לניטבות הוצאתו רישון.

ג. האם המשיב מסוכן לציבור?

1. המשיב מסוכן לציבור המשתמשים בדרך, אף סוגורו לא היה לטעון כי יש לשחררו לאלתר. הוא נהג פעמי אחר פעם במנונית, מסיע אחרים ומסכן אותם, וכל זאת כשהוא פסול מלנהוג ואין מורשה לנוהג כלל בסוג הרכב זה. מדובר בעברין רצידיביסט, המזלזל באופן בוטה ברשות החוק ובתי המשפט, אחרת לא ניתן להבין כיצד בטרם ישב הדיון ורוצה עונש המאסר שהושת בגין נהיגה בזמן פסילה, חזר הנאשם ונוהג Cainilo לא ארע דבר.

2. לחובתו של המשיב עבר פלילי הכלול עבירות של איומים והסעת שב"ח ו-84 הרשעות קודמות בתעבורה הכלולות שלוש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ארבע עבירות של אי ציון להוראות שוטר (גם בנסיבות המקרה הנוכחי מדווח על קללות ונסיון להתנגד למשטר). כאמור, ריצוי עונש מאסר אותו סיים אך לפני חודשים ספורים ומאסר מותנה ארוך יותר שתלי' ועומד, לא הפריעו לו לנוהג פעמיים נוספות, לפיכך יש להרחקו מהכביש.

ד. האם ניתן לאין מסוכנות המשיב בחלופת מעצר?

1. הסגנור טוען כי יש לשחרר המשיב למעצר בית בפיקוחו של חמו וחוותו של המשיב. בנוסף טען כי אשתו עומדת להתאשפז ושני ילדיו נכימים. בהודעתו במשטרה אמר המשיב שאשתו עברה ניתוח לפני 10 ימים ובנו עבר ניתוח לב.

2. המבקשת התגודה לשחרור למעצר בית וטענה כי המשיב משתמש במשפחה פעם אחר פעם, שני גזי הدين הקודמים שניתנו בעניינו. עוד טענה כי אין לסמור על חמו של המשיב כمفחק ראוי, בשל עבורי הפלילי משנת 96 (חטיפה, סחיטה באוימים) שבמסגרתו ריצה עונש מאסר של שנה ובשל עבר תעבורתי מכבד (70 הרשעות). בחקירהתו טען חמו של המשיב כי הוא משתמש כሞכתר של בני משפחתו, לא ידע שאין לחתמו רישיון וכי איןו שוטר, דהיינו אין זה מתפרקדו לעשות דבר בעניין זה, יחד עם זאת הדגיש כי מוכן לשומר עליו ולדוחם למשטרה אם יפר התנאים. לא התרשם מנקודות הצהרה זו. לא יתכן שהמשיב לא ידע שהמשיב ריצה עונש מאסר ובגיןஇeo העבירה ואני מסופקת אם אכן ידוע על הפרת תנאי מעצר הבית של חתנו. על מנת לשקלול מעצר בית יש קודם כל להתרשם מהמשיב עצמו - האם יקיים את תנאי השחרור ורק איך'כ נמצא מפקח ראוי. במקרה הנוכחי, שניהם נשללו על ידי.

3. אציון כי בנסיבות דומות להפליא, הן של נהיגה בזמן פסילה והן של שימוש ברישיון נהיגה מזויף, נעזרה אם חד הורית עד תום ההליכים וערר שהגישה נדחה. ראה **עמ"ת(ים) 25936-012 מירה אליה לביא נ' מדינת ישראל**. כב' השופטת חנה בין עמי מצינט כי "פעם אחר פעם מבקשת העוררת את רחמיו של בית המשפט ושותחת את נסיבותיה האישיות: בין אם מצב רפואי ובין העובדה כי היא אם לשני ילדים, אולם היא חוותה ועוברת עבירות נוספות תוך ניצול אורח רוחו ומידת החסד של בית המשפט. באשר לחלופת מעצר - העבירה המיוחסת לעוררת, נהיגה זמן פסילה, מעידה על כי כבוד החלטות וצווים שיפוטיים אינם נר לרגליה של העוררת, כך גם העובדה هي היא לא נמנעה מלבצע העבירות, לכארה, בעת שתליים ועומדים נגדה מאסרים מותנים בני הפעלה. בהתיחס לאלה, לא ניתן ליתן אמון בעוררת ומילא אף לא לבחון חלופת מעצר בעניינה".

4. טוען הסגנור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כבדך שגרה אלא כחraig בלבד. מאז אותה אמרה (**בש"פ 2227 גריפאת** מיום 14/3/2008), ובחלו'ף השנים, נאשמים לא מעטים הוושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרם אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל **בש"פ 2173 אל גני נ' מדינת ישראל** מיום 22/3/2012, שם אמר כב' השופט זילברטל כי "יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה". באותו מקרה דובר על הנאשם שלו רישיון נהיגה פחות מרבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נוג ימים ספורים בלבד לאחר מכן.

בבש"פ 2433 יהודה ניסים נ' מדינת ישראל אמר כב' הש' סולברג:

"המבקש נזהה כמו שמלזול דרך קבוע בחוי אדם ובהוראות החוק. לא רק שנגה בזמן פסילה, אלא התחזה לנגה מונית תוך כדי הניגה בפסילה. בלבד מעברו בתחום התעבורתי עומדות לו לרועץ גם עבירות של אלימות....יש להעדייף אפוא את שלום הציבור על פני האינטרס האינדיבידואלי של המבקש".

ראה גם **מ"ת 149-05-11 מ"י ב' סען** והערר עליו שנדחה - **עמ"ת(ים) 14862-07-11** (4 עבירות של הניגה בזמן פסילה ומאסר על תנאי בן 12 ח' בר הפעלה, עבר פלילי שבמסגרתו ריצה עונש מאסר), וכן אמר כב' השופט דרורי: "אדם כזה, ובמיוחד כאשר יש נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים, אין ראוי לשמש של אמון...קשה להעלות על הדעת מקרה של מעצר מוצדק יותר, בתחום התעבורת מאשר המקרה שלפנינו, שבו אדם הפר באופן ברור את המצוות של בית המשפט בעניין פסילת רישון וגם עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים לא הרתיעו"

5. הסוגור הפנה **למ"ת 13-11-2491 מזרחי**, שם דובר בנאים שימושיים לא ריצה עונש של מאסר, חוליה סכרת ובנוסף המפקחת המוצעת עשתה רושם טוב על בית המשפט. **בעמ"ת 29334-04-12 מדינת ישראל נ' זהאה**, העבירות הקודמות בוצעו 5 שנים קודם לכן, לעבירה הניגה הלא מורשית באופןו לא נלוותה עבירות תעבורתית, ולאחריו נאשם לא היה מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, כך שגם מקרה זה אינו דומה בחומרתו למקרה הנוכחי. בכך הדבר שעצם קיומו של מאסר על תנאי אין בו חשש של חלופות מעצר, אם יתר התנאים חיוביים ואם מדובר בהפרה ראשונה שאינה תקופה לעבירה הקודמת, אולם יש בקיומו של התנאי כדי להuid על חוסר הפנמה של חומרת המעשה והעדר הרתעה ממשית. בנוסף נזכיר כי במקרים אלו לא הואשמו הנאים בשימוש ברישון הניגה מזיפי - עבירה חמורה אף יותר ממנה בזמן פסילה ויש בה כדי להuid על נחישות המשיב לניגה באופן יומיומי ולאורך זמן, על אף העדר רישון הניגה כחוק.

לסיכום

6. לסיכום, מכל האמור לעיל, אני מגיעה למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה יותר מכך להוכחת ביצוע העבירות על ידי המשיב, המשיב מסוכן לציבור, חלופת המעצר לא תאין מסוכנותו, באשר לא ניתן לתת בו אמון ואין להסיט את כל כבוד המשקל למפקח, שאף הוא לכה בקוצר ראות למשדי חתנו. לפיכך יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

7. המשפט מתחילתו ועד סופו, לא יאריך בבית משפט זה יותר מחודשים ספורים, לפיכך גם אין חשש כי המשיב ישב במעצר תקופה העולה על זו שהוא צפוי לה לכשירושע. חזקת החפות לא ממש עומדת לו בהעדר רישון הניגה בתוקף להציגהDOI בשתי הרשעות של הניגה ללא רישון הניגה בתוקף, שעליהן אין חולק, כדי שתנאי המאסר בן ה-8 חודשים, יהיה חב הפעלה, (בשל העובדה שבוצעו שתי עבירות מאוחר להשתתת התנאי).

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ד, 02 ינואר 2014, במעמד
הצדדים.